

РЕШЕНИЕ

№ 1468

гр. София, 26.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 109-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: РОСИ П. МИХАЙЛОВА

като разгледа докладваното от РОСИ П. МИХАЙЛОВА Административно наказателно дело № 20241110201544 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление (НП) № 717872-F700114, издадено на 10.08.2023г. от Директор на офис Младост в ТД на НАП, с което на основание чл. 53 от ЗАНН, за нарушение на чл. 5, ал. 4, т. 2 от Кодекса за социално осигуряване във връзка с чл. 4, ал. 3, т. 1 от Наредба Н-13/17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, на „XXXXX, с ЕИК 206826711, е наложено административно наказание: имуществена санкция в размер на 500 лева.

НП се обжалва в срок. В жалбата си дружеството жалбоподател, чрез пълномощника си адв. Ц., излага съображения против обжалвания акт. Твърди, че наказателното постановление било издадено при наличието на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Изтъква се, че били налице противоречия във фактическата обстановка в АУАН, тъй като в АУАН и НП са посочени несъответни на описаната фактическа обстановка дати на извършване на нарушението, както и че недопустимо наложената санкция е написана с химикал в рамките на напечатания текст без да е ясно кой е авторът на ръкописния текст. Наведени са аргументи, че не са спазени предвидените в чл. 34 от ЗАНН срокове за съставяне на АУАН и наказателното постановление. Иска се отмяна на НП.

В съдебно заседание дружеството-жалбоподател, редовно призовано, се представлява от адвокат Ц., която в пледоарията си изцяло поддържа аргументите от въззивната жалба. Претендира разноси, за които представя списък.

Въззиваемата страна е редовно уведомена, но не се явява и не изпраща процесуален представител в съдебното заседание.

Съдът като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено следното:

На 20.03.2023 г. в офис „Младост“ при ТД на НАП София, находящ се в гр. София, бул. „Цариградско шосе“ № 111, била извършена проверка на „XXXXXX с ЕИК 206826711 и след направена справка в ИМ на НАП за подаване на декларация образец № 6 за период от 01.06.2022 г. до 30.06.2022 г. извършилите проверката служители констатирали, че: „XXXXXX с ЕИК 206826711, в качеството и на работодател и осигурител не е изпълнило задължението си по чл. 5, ал. 4, т. 2 от КСО за подаване декларация образец № 6 за сумите за дължими осигурителни вноски за държавното обществено осигуряване, Учителския пенсионен фонд, здравното осигуряване, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, вноските за фонд "Гарантирани вземания на работниците и служителите" и данък по Закона за данъците върху доходите на физическите лица за период м. 06.2022 г. в законоустановения срок. Извършилите проверката служители, сред които и свидетелят И. И., приели, че за месец 06.2022 г. осигурителят „XXXXXX с ЕИК 206826711 е имал задължение по чл. 4, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-13/17.12.2019г. на МФ да подаде декларация обр. 6 в срок до 27.07.2022 г. Декларацията образец № 6 за м. 06.2022 г. е подадена на 25.01.2023 г. и приета с ПРОТОКОЛ № 22000233154378/25.01.2023 г.

За това нарушение на XXXXX е съставен АУАН с № F700114/20.03.2023 г., в който е прието, че нарушението е извършено на 28.07.2021 г.

Въз основа на АУАН е издадено и обжалваното Наказателно постановление (НП) № 717872-F700114, издадено на 10.08.2023г. от Директор на офис Младост в ТД на НАП, с което на основание чл. 53 от ЗАНН, за нарушение на чл. 5, ал. 4, т. 2 от Кодекса за социално осигуряване във връзка с чл. 4, ал. 3, т. 1 от Наредба Н-13/17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, на XXXXX, с ЕИК 206826711, е наложено административно наказание: имуществена санкция в размер на 500 лева.

В наказателното постановление е прието, че нарушението е извършено на 28.07.2021 г. , като е посочено, че това е датата, следваща датата, до която дружеството е следвало да подаде декларация образец № 6 за м. 06.2022 г., съгласно чл. 4, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-13/17.12.2019 г. на МФ /обн. ДВ бр. 1/2020 г./ във връзка с чл. 5, ал. 4 т. 2 от КСО.

Горната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на показанията на разпитания в съдебното заседание свидетел И. И., както и въз основа на събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл. 283 НПК. Съдът кредитира изцяло показанията на разпитания свидетел, тъй като същите се подкрепят от приложените по делото писмени документи, не съдържат противоречия и са логични, и ясни.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна

следното:

Въз основа на извършена служебна проверка съдът счита, че при съставянето на АУАН и издаването на атакуваното НП са допуснати съществени процесуални нарушения в частта, касаеща посочване на датата на извършване на нарушението и противоречието на посочената в АУАН и НП дата на извършване на нарушението и описаната в тях фактическа обстановка. В НП и АУАН изрично е посочено, че нарушението е извършено на 28.07.2021 г. Същевременно описаната в същите фактическа обстановка касае извършена проверка през 2022 г. и констатации за неподдаване на декларация от санкционираното дружество през 2022 г. Посоченото противоречие създава неяснота по отношение на времето на извършване на твърдяното нарушение и от една страна препятства санкционирания субект да разбере в какво е обвинен и да организира защитата си, а от друга препятства възможността да се извърши проверка и да се формира извод по отношение на възраженията на жалбоподателя, касаещи спазването на сроковете по чл. 34 от ЗАНН за съставяне на АУАН, за определяне на които са от значение моментът на извършването на нарушението и на откриването на нарушителя.

Посочването на времето на извършване на нарушението е задължителен реквизит на наказателното постановление съгласно чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, като непосочването му, както и грешното му посочване, винаги е съществено процесуално нарушение, засягащо правото на защита на санкционираното лице. В конкретния случай съдебният състав намира, че констатираното несъответствие прави описанието на нарушението неясно, което нарушава правото на защита на санкционирания субект, защото той не би могъл да узнае какви са параметрите на административното обвинение и не може адекватно да организира защитата си срещу твърденията на АНО. Освен това разпоредбите на ЗАНН са категорични, че нарушението следва да е описано пълно и точно, както в АУАН, така и в НП, включително по отношение на датата и мястото на извършване на нарушението, т.е. самото описание цялостно, недвусмислено и ясно да е отразено в АУАН и НП, а не да се извлича и коригира от писмени доказателства по отношение на съществените елементи на нарушението.

Действително, с оглед описаната в АУАН и НП фактическа обстановка в хронологичната и последователност, се обуславя извод за възможното допускане на техническа грешка при изписване на годината на извършване на нарушението. Същата обаче не е била отстранена по предвидения в чл. 62, ал. 2 от АПК ред и е недопустимо това да бъде сторено от съда. Разпоредбата на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН е приложима единствено по отношение на нередовност в АУАН, но не и по отношение на наказателното постановление, което обуславя извод, че законодателят не допуска отклонения от императивните изисквания за неговото съдържание. Административните наказания са форма на държавна принуда – репресивни мерки, водещи до ограничаване на права или вменяване на задължения, по повод на неправомерно поведение на даден субект, като именно с оглед този им характер законодателят е предвидил строго формални процесуални правила за реализирането на административнонаказателната отговорност. В този смисъл всяко формално нарушение на

изискванията за индивидуализация на извършеното нарушение, опорочава наказателното постановление и обуславя неговата отмяна.

За пълнота на изложението, съдът намира за неоснователни възраженията на жалбоподателя за допуснато нарушение поради наличието и на изписан ръкописен текст в рамките на наказателното постановление, тъй като е спазено изискването на закона за писмена форма, а авторството на наказателното постановление е изводимо от вписаните в него данни за издателя му и положения подпис.

В заключение, съдебният състав намира, че издаденото наказателно постановление е незаконосъобразно поради гореописаните допуснати съществени процесуални нарушения и като такова то следва да бъде отменено.

С оглед изхода на делото, на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени сторените от него разноски в размер на сумата от 400 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление (НП) № 717872-F700114, издадено на 10.08.2023г. от Директор на офис Младост в ТД на НАП, с което на основание чл. 53 от ЗАНН, за нарушение на чл. 5, ал. 4, т. 2 от Кодекса за социално осигуряване във връзка с чл. 4, ал. 3, т. 1 от Наредба Н-13/17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, на „XXXXX, с ЕИК 206826711, е наложено административно наказание: имуществена санкция в размер на 500 лева, като **НЕПРАВИЛНО** и **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОСЪЖДА НАП да заплати в полза на „XXXXX на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, сумата от 400 (четиристотин) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд София – град, в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му до страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____